

20
DISPUTATIO FEUDALIS
De
JNVESTITU-
RA ET EIUS RENO-
VATIONE.

Quam

DE O T E R O P T . M A X .
auxiliante

NOBILISSIMA ATQUE AMPLISSIMA
Facultate juridicâ, in illustri ad Albim
Academâ consentiente,

SUB PRÆSIDIO

Clarissimi atque Excellentissimi Viri,

Dn. GOTTFRIDI Reutter Bit-
terf. Sax. U. J. D. Facultatis Juridicæ ibidem
Assessoris, Affinis & Fautoris sui omni obser-
vantia honorandi.

Publici exercitij gratiâ discutienda

proponit

GOTTFRIDUS ERHARDI
Cosvvgâ-Anhaldinus.

Ad diem 18. Junij. hor. à 7, mat. 1619.

In Acroaterio JCtorum.

Justin. Imp. in præf. N. 22.

*Non erubescimus, si quid melius etiam horum, quæ ipsi prius diximus, adinveniamus
hoc facere, & competentem prioribus imponere correctionem, nec ab aliis
expectare corrigi legem.*

WITEBERGÆ

Ex Officina Typographica Johann. Matthæi. Anno 1619.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

THESES.

THESES I.

Nvestitram sive investitio-

nē c.un.si d.inv.int.dom& vas.lis.or.26.F.1.c.un.
d.usu Mediol.28.F.1. à Germanico Vestis quod
firmum significat, denominari nonnulli
arbitrantur Rittersb. lib. i. part. feud. c. 8. q. 2.
Hinc Ehrenveste quasi diceres, retinentes &
servantes honoris. Alij ab investiendo Vult.
lib. i. feud. c. 7. n. 5 Schneid. p. 4. n. 2. quia investire propriè signifi-
cat possessionem alicui tradere c.un. in princ. quid. sit inv. 2. F. 2. c.
i. si d. feud. vas. ab al. interp. fa. 25. F. 2. Duar. de feud. c. 7. n. 2. Ruding. lib.
i. meth. feud. c. 11. eamque certis signis confirmare, ut constare
possit, investitum novo honore ceu virum veste aliqua pre-
tiosa ornatum excellere: sicut vice versa de sive disvestire est
possessionem & honorem alicui auferre d.nat. feud. 7. F. 1. Nos
derivationem sive allusionem cuique pro lubitu relinquimus.

II.

Investitura non unius eiusdemq; est significationis; aliquan-
do enim scripturam illam, quæ ad memoriam feudi concessi,
confecta est, denotat. Germ: Ein Echtnbrief (quod Brevete-
statum alias dicitur. c. i. d. inv. d. re al. fact. 8. F. 2. c. i. d. not. feud. 58. F.
2.) c.un. qui success. feud. dar. ten. 3. F. 1. c.un. vers. 3d circo. d. not. feud. in-

A 2

terdum

investitura

cetdum quoque possessionem significat c.un. quid sit inv. 2. F. 2.
frequentius vero pro ipso investiendi actu accipitur, die Be-
lehnung oder Lehn empfangniß. c.un. in fin. d. nov. form. fidel. 2. F. 7.
Arum. disp. feud. 5. §. 4. Vult. Ruding. dd. loc.

III.

Investitura fit aut de veteri aut de novo beneficio. c. 1. per
qu. fiat inv. 2. F. 3. c. un. d. invest. vet. & nov. ben. 9. F. 2. Ruding. d. loc.

IV.

Quæ de novo sit, aut est propria, seu vera, aut improperia
sive abusiva c.un. quid sit invest. 2. F. 2. ubi comm. FF. VV. e. 8. d. feud.
n. II. Jul. Clar. lib. 4. sent. §. feudum. q. 26. n. 1. Arum. d. disp. §. 6. c. un. in
princ. d. cons. rect. feud. 2. F. 2. Bocer. d. invest. c. 2. n. 70. & seqq.

V.

Propria nobis definitur, quod sit contractus nominatus,
juris civilis, bonæ fidei, quo solenni actu id agitur, ut feudum
sit: c.un. si d. feud. defunct. cont. 26. F. 2. §. si facta. c.un. §. ult. quid sit in-
vest. 2. F. 2. arg. l. 7. §. 1. d. pact. l. 1. cum seqq. d. præscr. verb. arg. l. 32. cum
seq. d. LL. arg. l. 2. 4. 6. C. d. evict. l. 9. in pr. d. V. O. junct. tit. 8. F. 2. & 25. c.
46. c. un. §. fin. d. nov. form. fidel. Vult. lib. 1. c. 7. n. 7. & 9. Bocer. d. invest. c.
2. n. 34.

VI.

In hac considerandæ veniunt cum personæ, quæ investi-
turam conferunt & accipiunt, tum solennitates, quæ in eâ-
dem interveniunt.

VII.

Investitoram confert Dominus immediatè proximus. c.
in fin. pr. verb. à proprio domino. Menoch. cons. 66. n. 13. 19. non domi-
ni dominus d. c. 1. §. illud. d. prohib. feud. al. per Frid. 55. F. 2. arg. l. consi-
lij. 47. in fin. ff. d. R. J. non enim vasallus vasalli mei, vasallus me-
us censeri vel dici potest. Schrad. tr. feud. p. 10. sect. 3. n. 134. & ibi Dd.
Et utraque investitura tam de veteri, quam de novo, à domi-
no vel procuratore eius fieri potest. tex. in c. 1. §. 1. vers. sed utrum
per qu. si. inv. 3. F. 2. ibidem q. 3. FF. arg. c. qui facit per alium. d. R. J. in b.
Sonsbec. p. 4. n. 9. Borch. c. 7. n. 25. Rittersh. lib. I. P. F. c. 9. n. 5. Cujac. c. un. d.
feud. sin. culp. non am. 21. F. 1. & idem c. un. quid preced. deb.

g. Part

709.

VIII.

Pari modo utramque investitutam accipit vel vasallus ipse, vel eius nomine procurator. d.c.i. vers.sed utrum. VVes.. & Borch.dd.loc. live de hoc à domino speciale habuerit mandatum, sive universorum bonorum liberam habeat administrationem. Sonsb.d.feud.p.7.n.24.in fin.Schneid.in epit.feud.p.3.n.107. Alvarott.ad tit.3 vers.sed utrum.n.2.lib.2.F.Covarr.in c. quamvis. §.5. p.1.n.7.vers.verum cum in juramento:d.pact.in 6. nisi ex justâ & probabili causâ ipsius vasalli præsentiam Dominus requirat. d. §. sed utrum. Rosenth.in syn.feud.concl.37.n.5.lit.E. Gothofr.Ant.disp.8. §.7.lit.B. Vult.d.c.7.n.32.

IX.

Breviter investitutam dare omnes possunt, qui & feudum, ut & investitutam accipere, qui & feodium; de quibus in specie antè actum.

X.

Sed & surdus, mutus, cætus, aliaque imperfectæ, atque ad servitia feudalia inhabiles personæ novam investitutam accipere possunt, dum modò tamen Dominus investiens faciens eas hoc vitio & defectu laborare, illis investitutam fecerit. Hoc enim casu eis hanc gratiam fecisse præsumitur, ut per substitutum servitia præstare possint. Schrad.p.4.c.3.n.7.Vult.lib.1.c.4.n.11. Rosenth.c.3.concl.8.& c.7.concl.27.Bocer.d.invest.c.3.n.134. Schneid. p.3.n.107.Sonsb.d.feud.p.7.n.16.Borch.d.feud.c.5.n.50.in fin.

XI.

Quin & superior ab inferiore investitutam accipere potest. Vult.d.lib.1.c.4.n.9.& 10.Schrad.d.p.4.c.3.n.11.Rittersh. lib.1. c.6.q.fin. Absurdum enim non est, ut quis alio atque alio respectu sit inferior & superior. Et tum per substitutum fidelitatem jurat, feudoq; deservit.Sonsb.p.7.n.1.

XII.

In Hermaphrodito sive Androgyno hic non moramur, uter sexus præponderet, eam distinctionem saltem in successione feudi attendentes. Borch.c.5.n.45.Gothofr.Ant.disp.feud.2.8. 6.Schrad.p.7.c.5.n.18.Rosenth.c.1.concl.15.n.4.

A 3

13.Verum

XIII.

Verum investituri accipere non possunt Hæretici. l. 4.
L. 10. l. 18. C. d. hæret. & Man. Apostatae l. 4. C. d. apostat. Excommuni-
cated excommunicatione majore, lafæ majestatis, aliusve
capitalis criminis rei, proscripti & banno imperij percussi.
Vult. lib. 1. c. 4. n. 12. Rosenth. c. 3. concl. 23. Geil. lib. 2. d. pac. publ. c. 12.
Item infames, l. 2. C. d. dignit.

XIV.

Solennitates quod attinet, illæ consistunt in consue-
tudine vel speciali, illius scilicet curiæ sive loci, ubi feudum
accipitur, quæ omnino & cum primis attendi debet. per l. sem-
per. 34. ff. d. R. f. l. si de interpretatione. 37. ff. d. LL. l. de quibus. 32. ubi Dd.
cum LL. seqq. ff. eod. vel generali, illa nimurum, quæ in jure feu-
dali extat. Vult de lib. 1. c. 7. n. 20.

XV.

Illa in facto & pro locorum varietate variatur ipsamet;
Hæc consuetudinibus feudalibus descripta est, & tradit. Vult.
A. log.

XVI.

Requiritur autem verbalis feudi cessio & collatio, quæ
& ipsa investitura dicitur. c. 1. in pr. si d. invest. feud. contr. fuer. 4. F. 1.
c. un. quid. præced. deb. 4. F. 2. c. 1. in fin. d. nov. form. fid. 7. F. 2. VVes. de
feud. c. 8. n. 10. Mozz. tr. d. feud. c. de subst. feud. n. 36. Bocer. d. inv. c. 4. n. 3.
Itemque ipsa fidelitatis promissio. Die Lehensticht. Vult. d. c. 7. n.
30. & parium adhibitio. c. 1. in pr. quid sit inv. 2. F. 2. c. un. d. feud.
Guar. 2. F. 1. c. un. qui success. feud. 3. F. 1. c. 1. §. quod autem d. not. feud. 5. 8.
F. 2. c. un. qui test. sunt necess. 32. F. 2.

XVII.

Quæ usque adeo necessaria est, ut nisi illi ipsi, ad mi-
nimum duo c. un. in pr. quid sit inv. 2. F. 2. c. 1. §. 1. si d. inv. int. dom. &
vas. lis. & 26. F. 1. adhibeantur testes, investitura sit ipso iure
nulla d. c. 1. in pr. 2. F. 2. c. 1. in pr. d. consuet. rect. feud. 33. F. 2. VVes. lib. 1.
feud. c. 8. n. 13. Thoming. decis. 21. n. 1. Ruding. lib. 1. meth. feud. c. 11. n. 17.
Rittersh. lib. 1. P. F. c. 9. q. 2. Vult. lib. 1. c. 7. n. 17.

18. In

XVIII.

In tantum, licet testes extranei investituræ adhibiti, communi hominum opinione pro paribus curtis habiti atq; iudicati fuerint per tex. in c. 1. §. personam. per qu. fiat. inv. 3. F. 2. & in c. un. qui test. sunt necess. 32. F. 2. l. si quis. 22. ff. d. testam. tue.

XIX.

Quid verò, si pares curtis absuerint? In hac quæstione feudistas apertissimè inter se pugnare in tit. 26. F. 1. & 33. F. 2. scribit Hottom. in disp. feud. feud. c. 25. & ad tit. 26. F. 1. referente Vult. d. lib. 1. c. 7. n. 27. & Bocer. d. invest. c. 4. n. 56. Nos à domino citandos, citatosque ad tempus, arbitrio judicis definiendum Schrad. p. §. 6. 2. n. 7. ubi plures. Sonsbec. p. 9. n. 17. Bocer. n. 57. & 58. per l. 3. ff. d. testib. l. quod. dicitur. 15. ff. d. impens. in res dñ. fact. expectandos arbitramur. c. 1. in pr. vers. nec dicatur. d. cons. rect. feud. 33. F. 2.

XX.

Illiud non æquè planum est, Num feudi dominus vasallos vocatos tergiversantes ad comparendum indictâ multâ cogi possit? Quod cum Bar. à Tautemb. lib. 2. feud. tit. 2. n. 2. Bocer. c. 59. affirmandum putamus per tex. in c. un. in princ. quid sit. inv. 2. F. 2. & c. un. qui test. sunt. nec. 32. F. 2. & hanc sententiam in puncto juris veriorem existimat. Vult. d. c. 7. n. 27.

XXI.

Alia hic pulsulat controversia, Utrum in investitura, quæ sit à clero, de feudo novo, necessariò adhibendi sint testes Pares? Distinctionis fœdere litem dirimimus. Aut enim clericus investituram facit de bonis Ecclesiæ, & tunc indistincte, non attento scilicet eo, an Dominus vasallos habeat nec ne, vel coram paribus vel extraneis, idoneis tamen, conferri potest. c. un. §. in clericorum. si d. inv. int. dom. & vas. lus or. 26. F. 1. Sonsbec. p. 9. n. 19. VVef. c. 8. n. 14. Borch. d. c. 7. n. 27. & 28. aut de bonis suis patrimonialibus; & tunc omnino pares curtis necessarij sunt, per tex. in tit. 32. F. 2. Bocer. d. c. 4. n. 64. Ruding. lib. 1. c. 11. n. 18. Vult. d. c. 7. n. 28. in pr. Arum. disp. feud. s. 8. 21.

22. Atque

XXII.

Atque hæc omnia vera sunt de investiture novâ. Antiqui verò feudi investitura quibuscumque testibus, tam extraneis, quam paribus curiæ, masculis tamen, probari potest, c. un. vers. de veteri. qui test. sunt. necess. 2. F. 32. Geil. lib. 2. obs. 50. n. 5. Schrad. p. 6. c. 1. n. 24. Ruding. lib. 1. meth. feud. c. II. n. 20. Sonsbec. p. 9. n. 27. Borch. c. 7. memb. 1. n. 27. Vult. n. 104. Arum. d. disp. 8. 22.

XXIII.

Feminæ autem & servi testes esse non possunt. De illis rex. in d. c. un. qui test. sunt necess. 2. F. 32. De his in c. un. §. 1. vers. aliqui, ibi, quos meliores, liberos tamen, d. not. feud. §. 8. F. 2. Rittersh. lib. 1. part. feud. c. 9. q. 2.

XXIV.

Non temere etiam quis dubitare potest, Num diploma investiturale sive scriptura Der versatæ Lehn Brieff sit de investituræ substantia? Neg: regulariter per rex in tit. quid sit inv. 2. F. 2. vers. nam si instrumentum defecerit. Rosenth. c. 6. concl. 4. Schneid. p. 4. epit. feud. n. 20. Sonsb. p. 9. n. 23. Vult. d. c. 7. n. 42. Ruding. lib. 1. c. II. n. 20. & lib. 1. var. lect. c. 48. Rittersh. lib. 1. c. 9. q. 1. Gothofr. Ant. disp. 8. 8. ult. lit. E. nisi forte vigore specialis conventionis. arg. pr. Inst. d. emt. pend. l. contractus. 17. C. d. fid. instrum. l. contrahitur. 4. ff. d. pignor. l. pactum. 17. C. de pact.

XXV.

Quid verò si plures de uno eodemque feudo adsunt. investituræ, ex que inter se non concordent? Tum antiquior & prima, tanquam radix, basis atque fundamentum omnium subsequentium. Sonsb. p. 9. n. 25. Schneid. p. 5. n. 34. Geil. lib. 2. obs. 49. n. 3. ad cuius tenorem, tanquam ad cynosuram recurritur. Gothofr. Ant. disp. 8. 8. 9. lit. C. est inspicienda. Schrad. p. 5. c. 2. n. 31. Rosenth. c. 6. concl. 69. n. 7. Arum. disp. feud. 1. 8. 11.

XXVI.

Neque hoc in casu de consuetudine necesse est, scripturam illam à paribus curiæ subscribi aut confirmari, sed sufficit Domini subscriptio & sigillatio Joan. Zabel. exerc. feud. 4. 8. 6. De jure verò feudali subscriptio testium, & quidem parium, necessariò requiritur, quando per literas investituræ conficiuntur.

c. un.

c.un. qui test. sunt. necess. 32.F.2.c.un. in princ. vers. si enim dominus. §. 3.
vers. si autem. 2.F.2.c.un. fid. feud. vas. ab al. interp. 25.F.2.Bocer. d. 6.4.
n. 73.Vult. d. 6.7.n. 42.

XXVII.

Ceterum investiturae petitionem quod attinet, cum Arum. disp. feud. 5.8.24.Rittersh. lib. i. c. 9. q. 9. distinguimus inter novi & veteris feudi. investitaram.

XXVIII.

Priori casu jure communi nullum certum tempus est definitum, intra quod feudi investitura peti debeat, ideoque Vasallus eousque expectare poterit, donec a promittente ad investitaram accipiemad citetur. Tribus vero vicibus, convenienti tempore interposito, citatus, comparere debet tex. in c.un. §. 1. quae fuit prim. caus. benef. amitt. 24.F.2. quod nisi fecerit, feudum amittit. c.un. d. mil. qui contum. est 22.F.2.Bocer. d. invest. c. fin. n. 1. VVes. c. 8. n. 2.

XXIX.

Posteriori vero casu Dd. vehementer animi pendet, ob textuum discrepantiam. Nos militi Vasallo annum & mensem definitum esse arbitramur tex. in can. quo temp. mil. inv. pet. deb. 22.F.1.Sylvan. d. feud. recogn. q. 8.Borch. c. 7. memb. i n. 32. Sonsb. p. 11. n. 7. Schrad. p. 6. c. 2 n. 33. Vult. d. feud. lib. i. c. 7. n. 61. Rosenth. c. 6. concl. 30. n. 7. Pagano vero annum & diem. o. 1. in pr. 24.F.2.c.un. d. cap. Corr. 40.F.2. c. 1. §. 3. in fin. d. prohib. feud. al. per Loth. 52.F.2. & c. un. in pr. vers. præterea. d. prohib. feud. al. per Frid. 55.F.2.Arum. d. loc. Bocer. c. fin. n. 6.

XXX.

Nec potest Dominus invito Vasallo tempus illud, intra quod investitura petenda est, contrahere vel coarctare. arg. i. non debet. 74.l.75.l.186. ff. d. R. f. arg. §. 2. Inst. d. V. O. l. exum qui calend. 41. §. 1. & l. 42 ff. d. V. O. l. si se non obtulit. 4. §. condemnatus. 1. ff. de re jud. Sylvan. de feud. recogn. q. 15. Schrad. p. 6. c. 2. n. 2. Vult. d. c. 7. n. 62. Borch. c. 7. n. 36. And. d. Jfern. Alvar. Præpos. & alij in c. un. quo temp. mil. inv. peter. deb. 22. F. 1.

B

31.Nisi

XXXI.

Nisi Vasallus tali abbreviationi nominatim consenserit,
ut si quis in conscribendo. C. d. p. act. Secus de jure Saxonico Echen-
Recht art. 22. Schneid. p. 5. n. 56. ubi indistincte Domino' permit-
titur hoc tempus minuere. Schrad. d. loc.

XXXII.

Petitâ itaque investiturâ, non immerito' quæritur, u-
erum fidelitas vel investitura præcedere debeat? Posterioris af-
firm. per tex. in c. un. quid præced. deb. 4. F. 2. Hæc autem de novi
feudi investitura sunt exaudienda. Arum. d. disp. feud. 5. 0. 26.
Schrad. p. 5. c. 3. n. 5.

XXXIII.

Ulterius quæritur, An Vasallus pro investiturâ factâ, Do-
mino suo Laudemium sive Relevium solvere teneatur? Quod
ex feudi naturâ neg: putamus; nisi peculiari statuto' vel con-
luetudine aut pacto contrarium fuerit introductum. Schneid.
p. 5. n. 60. Ruding. d. lib. 1. c. 11. n. 53. & lib. 1. var. lect. c. 73. n. 2. arg. c. un. d.
frat. d. nov. benef. inv. 12. F. 2. Schrad. p. 6. c. 3. n. 24. Vult. d. c. 7. n. 60.

XXXIV.

Et licet inter Dominum & Vasallum fidès sit reciproca:
c. un. in fin. d. form. fidel. 6. F. 2. tit. 58. in fin. pr. d. not. feud. lib. 2. F. Non
tamen fidei suo fidelitatem jurare tenetur, quia hoc in pla-
citis feudalibus nullibi cautum reperirur. Roker. d. invest. c. 4. n.
47. Rittersh. lib. 1. c. 10. n. 12.

XXXV.

Porro investituram certis pactis, certâque conditione
Rittersh. lib. 1. P. F. c. 9. q. 6. conferri posse, extra omnem dubita-
tionis aleam positum arbitramur Niel. disp. feud. 4. 0. 4. Vult. lib. 1.
d. feud. c. 7. n. 44. & seq. Arum. d. disp. feud. 5. 0. 15.

XXXVI.

Pacta vero, quæ lèdunt pietatem, existimationem, ve-
recundiam nostram, contraque bonos mores fiunt, & alio-
quin vel naturâ vel jure impossibilia, etiam hic nullius sunt
momenti l. 15. ff. d. condit. instit. §. si impossibilis. §. fin. Inst. d. inutil.
disp. Vult. d. c. 7. n. 55. Rittersh. c. 11. q. 5.

37. Quemad-

XXXVII.

Quemadmodum itaq; quilibet contractus ex conventione legem accipiunt, atque contrahentium pactis, etiam legum dispositionibus derogari potest. *I. pacifici. 31.* & ibi *Dd. ff. d. pact. l. i. §. si. convenient. ff. depos. l. contractus. 23. ff. d. R. f.* Ita quoq; pactis contrahentium, p̄t̄ certim in investituris adjectis, etiam consuetudinibus feudorum & naturae derogatur. *Rosenth. c. 6. concl. 22. Schrad. p. 7. c. 4. n. 74.* & *p. 9. sect. 1. n. 1.* & *p. 10. sect. 6. n. 225.* & *sect. 8. n. 140.*

XXXVIII.

Atq; sic omnes aliae pactiones, quibus à communi feudorum naturā receditur, modò tamen legibus non sunt prohibitæ, valent. *Niel. disp. feud. 4. θ. 4.*

XXXIX.

Quale est pactum de servitijs, quibusdam insolitis praestandis, puta, ut Vasallus festis diebus uxorem Domini ad eadem sacram euntem comitetur *c. 1. §. 3. quid sit invest. 2. F. 2. Bocer. 1. 5. n. 38.* vel ut certis diebus coram Dominâ cantilenam cantet, aut ramum viridem & florigerum portet. *Magn.* & *celeber. 3. Cts Dn. D. And Knich. Illust. princ. Anhald. Cancellarius,* patronus meus colendissimus d. *invest. pact. c. 1. n. 13.* & seqq. Item de successoribus, alienatione, & amissione feudi. *Vult. d. lib. 1. c. 7. n. 55.*

XL.

Hic placet duas addere quæstiones. Num scilicet pacto effici possit, ut feudum novum coneedatur jure feudi antiqui **Nach art vñnd eigenschaft eines alten-Stam Lehns?** Affirm: *Geil. lib. 2. obs. 50. Schrad. p. 2. c. 3. n. 64.* & seqq. *Schenck Bar. in virid. concl. 94. Schneid. p. 1. n. 68. Bocer. d. invest. 1. 5. n. 40. Vult. d. lib. 1. c. 8. n. 8. Arum. disp. feud. 2. θ. 43. Cram. discept. 9. woē. feud. 1.* quibus & nostrum quoque calculum addere nihil dubitamus.

XLI.

An verò feudum antiquum mutari possit in novum, Quæritur? Quod negam: cum *Geil. d. lib. 2. obs. 49. Vult. d. c. 8. n. 7. Arum. disp. feud. 2. θ. 40. Bocer. d. c. 5. n. 41. Cram. d. loc. woē. feud. 2.* **Dit alte Natur vñnd Eigenschaft eines Stam mes/**

mes, Nahmens oder Linien Lehn / mag nicht
dem dritten zu nachtheil verkehret werden/
nisi agnatis proximis consentientibus Geil.d,obs.49.n.9.Vult.Bo-
cer.Arum.Cram.dd.loc.

XLII.

Sequitur improppia sive abusiva investitura, tex.in.c.1.2.F.
2. quæ est imaginaria sive ficta rei feudalnis traditio , quando-
scilicet Dominus symbolum aliquod corporeū, verbi gratia,
gladium, hastam, vexillum, dat Vasallo. c.un.in pr. quid sit inv.
2.F.2.

XLIII.

Hanc concedunt & accipiunt eadem personæ, quæ pro-
priam, ut & superius dictum.

XLIV.

Sicut & eadem solennitates adhibentur, quæ in pro-
priâ : nisi quod in propriâ investiturâ res feudalnis verè trada-
tur. In hâc verò scilicet traditione scilicet sceptri , annuli, ut 40.
dictum. Corporei enim traditionem necessariam esse ad
hoc, ut dicatur abusiva investitura, statuit Rosenth. in syn. feud. c.
6:concl.3.ibidemq; alleg.Dd.

XLV.

Confertur autem plerumque sub conditione, possibili-
tamen, vel in diem. c.un. qui success. feud. dar. ten. 3 F.1. & c. un. qui
success. ten. 9. F.1. quo casu actus donec conditio existat, vel dies
veniat, suspenditur. arg. §.ad certum tempus. 3. Inst. qui testitut, dari
pass. §.omnis. 2. & §.sub conditione. 4. Inst. d. V.O. Bocer. d.c.s. n. II. Rit-
tersh. lib. I. c. 9. q. 6. Vult. d. c. 7. n. 45.

XLVI.

Num verò Dominus alteri feudum concedere possit,
sub hâc conditione; Si Vasallo defuncto feudum ad se re-
vertatur ? Inter partes hæret diss. Nos affirm: castra seque-
mur, modò sub hâc specie nullum detrimentum generetur
Vasallo. tex.in c.un. vers. si quis investiverit d. feud. dat. in vic. L. com.
27. F.1. & in c.1. §. morib. 2. si d. feud. def. cent. sit, 26. F.2. Vult. lib. I. c. 7. n.
48. H. Pift. p. 2. q. 25. §. L. 1.

47. Quod

XLVII.

Quod ipsum & jure feudali Saxonico comprobatum legitur. c. 5. & a. 57. vocatur **Ein Gedinge** verba d. c. 51 hæc sunt: Zweien Mannen mag der Herr ein Gutt leihen/ also das einer die Gewehr dran habe/ der ander das gedinge/ Also/ ob dieser/ so die Gewehr hette/ ohne Lehnis Erben stürbe/ das der ander sein gedinge dran behielte. etc. Vulgo nominatur **Ein gnaden Lehn**/ **Ein Expectantz** oder **Antwartung vff eines andern Lehn**. Vid. Geil. lib. 2. obs. 55. n. 2.

XLVIII.

Præmissæ quæstioni haud inconcinnè subjicitur & hæc satis elegans controversia. Si duo pluresve de uno eodemque feudo investiti, alter possessionem nactus, quis potior estimari debeat? Is cui tradita possessio. Bocer d. invest. c. 2. n. 83. H. Pst. lib. 2. q. 29. VVes. c. 8. n. 16. Vult. lib. 1. d. feud. c. 10. n. 11. per l. quoties? 15. C. d. R. Vil. 31. ff. d. act. emt. l. 6. in pr. ff. d. divers. & temp. præscr. l. 9. q. 5. s. an obus. ff. d. publ. in rem act. CL. 7. Ctus Dn. Præc. Forster. in prælect. publ. ad S. per traditionem. Inst. d. R. D. Arum. disp. feud. s. 8. 10. Rosenth. c. 6. concl. 9. ibidemque Dd. alleg. Cui etiam consentit Jus Saxonum Lehn Recht c. 37. Rittersh. lib. 1. c. 9. q. 14.

XLIX.

Atque hæc investiturâ tam propriâ quam abusivâ, proportione instituti nostri brevibus dicta sunt. Restat ut paucissimis de eius renovatione videamus.

L.

Quæ nihil aliud est, quam prioris & antiquæ redintegratio & confirmatio VVes. c. 8. n. 14. Ruding. lib. 1. c. 11. n. 19. Sylvan. d. feud recogn. q. 34.

LI.

Atque hic in considerationem veniunt Personæ, cum quæ investituram petunt, & à quibus petitur, tum modus, quo illa petitur & petita confertur.

B. 3.

LII. Per-

LII.

Persona quæ renovationem petit, Vasallus est, ut & alius
eius nomine, per allegatos tex. & Dd. supra. in b. 8.

LIII.

Quid si plures sint Vasalli heredes, num omnes investi-
turam petere teneantur? Nodosa & intricata quæstio est. Af-
firm: per tex. in c. i. §. 4. vers. omnes. si d. feud. defunct. cont. sit int. dom.
26. F. i. c. i. §. 1. vers. præterea. d. prob. feud. al. per Frid. 55. F. 2. qui tamen
unum eligere possunt, qui instar procuratoris omnium no-
mine investituram petat, vulgo vocamus den. Lehen tråget. tex.
in c. un. vers. personam. 3. F. 2. VVe. def. feud. c. 8. n. 9. Vult. d. loc. Pistor. q.
47. n. 12. & 58. & seq. Rittersh. lib. I. c. 9. q. 25.

LIV.

Persona à quâ investituræ renovatio petitur, est feudi Do-
minus immediatus. fac. huc tex. supr. b. 7.

LV.

Neque hæc in utramq; partem vehementer agitata quæ-
stio, usque quoque expedita est. Si Domino mortuo plures
adsint heredes, feudum pro indiviso possidentes, Num Vasal-
lus ab omnibus domini defuncti heredibus investituram pe-
tere, omnibusque jurare tenebitur? In hac difficultate media
sententia existimantium unum hoc in casu esse eligendum,
qui omnium nomine recipiat fidelitatem, magis arridet l. cui
fundus. 56. in fin. d. cond. & demonst. c. i. §. præterea ducatus. d. prob. feud.
al. per Frid. ubi Laudens. Zas. p. 7. n. 11. H. Pistor. lib. 2. q. 47. n. 25. Schrad. p.
6. c. 1. n. 4. Vult. c. 7. n. 94. Lehen Recht. art. 29.

LVI.

Modus seu forma investituram novam petendi, vel re-
novandi est, ut Vasallus intra annum & diem. c. i. in pr. quæ fuit
prim. cau. benef. amit. 24. F. 2. & c. in fin. d. prohib. feud. al. per Loth. 52. F.
2. c. i. §. præterea. de prob. feud. al. per Frid. 55. F. 2. Vult. d. c. 7. n. 61. De
Jure Saxonico intra annum & sex septimanas Lehn Recht. c. 26
Ultrò & sine admonitione Vult. d. lo. n. 99. Arum. disp. feud. 5. b. 25.
congruo loco & tempore. Laud. in c. i. n. 26. quo temp. mil. 22. F. 1.
sylvan. d. feud. recogn. q. 18. Vult. n. 100. & 101. Schrad. d. p. 6. c. 3. n. 10. co-
ram Domino, aut si is absit, eius vicario, sive procuratore
compa-

compareat. *Vult.* d.c.7.n.74. *Schrad.* p.6.c.2.n.40. & ab eo investituram humiliter, obsequiōsē, & reverenter, id est, cum honori præfatione. *Schrad.* d.p.6.c.1.n.19. *Schneid.* p.5.n.57 & seq. *Vult.* n.102. cum fidelitatis oblatione petat. *FF.* in c.i.d. cap. *Cerr.* 40. F. 2. *Schrad.* p.6.c.3.n.5.

LVII.

Modus investituram conferendi est, ut Dominus ita legitimè à Vasallo requisitus loco tuto, & tempore certo atque commodo assignato. *Zas.* p.5.n.5. coram duobus testibus, sive illi pares sint, sive extranei alij. *Sonsbc.* p.9.n.27. c.1. §. de veteri. qui test. sunt neceſſ. *VVes.* c.8.n.14. *Schneid.* p.4.n.15. *Schrad.* p.6.c.1.n.24. renovationem antiquam conformem faciat *Vult.* d.c.7.n.104. & seqq. ibidem qd. Dd.

LVIII.

Ubi coronidis loco non minus elegans quam difficilis movetur quæſtio, Si Vasallus crediderit Dominum esse mortuum, qui tamen in rei veritate mortuus non erat, & investituram intra annum & diem non petierit, an feudo privari posse? Neg. arg. l. in eo. 110. §. ubi verba: 3. ff. d. R. 7. junct. c.1. quo temp. mil. 22. F. 1. l. inter omnes, 46. §. recte dictum. 7. §. seq. ff. d. furt. §. sed et si credat. Inst. d. oblig. ex del. l. fin. ff. expil. hered. l. si fullo. 2. ff. d. cond. fin. cau. c. 2. d. purg. vulg. Rosenth. c.6.q.48.n.2.3.

4. & not. C.

Hic terminus esto.

S. D. G.

ad

Doctiss. Dn. Resp. Contubernalem
ſuum exoptatis.

Sic decet, aſiduo qua ſunt queſita labore,
Aspicere ut jubeas, mi GOTHOFREDE, diem.

Nil

Nisi iuclusa valet siquidem sapientia mentis,
Talis, ubi usus inest, laudis honore venit.
Perge modo, bene quem cepisti, currere gressum
Sic tua frondebit gloria, vivet bonus.

Animo gratulabundo
deproperabat

Lucas Von Berge
Servestanus.

ALIUD.

Gotfridus Erhardi

naſtāvayp. omisſ. Aſp.

Jus fragor reddit.

Silicet haut faciles evanescens in auras
Jus FRAGOR est vocis, nudave verba, sacrum.
Omnia dependent tutamine jure, remoto
Hoc, posset mundus vix superesse diem.
Concio pressa foret, Res publica momine staret,
Verteret & cunctos turpe catharma statūs.
Quig, suum REDDIT, vis aut injuria nulli
Flebilis hoc fieri ritè vigente potest.
Conatus Gotfride tuos hinc laudo, quòd ipsos
Ad studium rapuit nobile juris, amor.
Perge, velut pergis, multisq; clientibus olim
Audieris opifer jure in utraq; FRAGOR.

Joachimus Flemingus
Anhaldinus.

FINIS.

Wittenburg. Diss., 1613/23

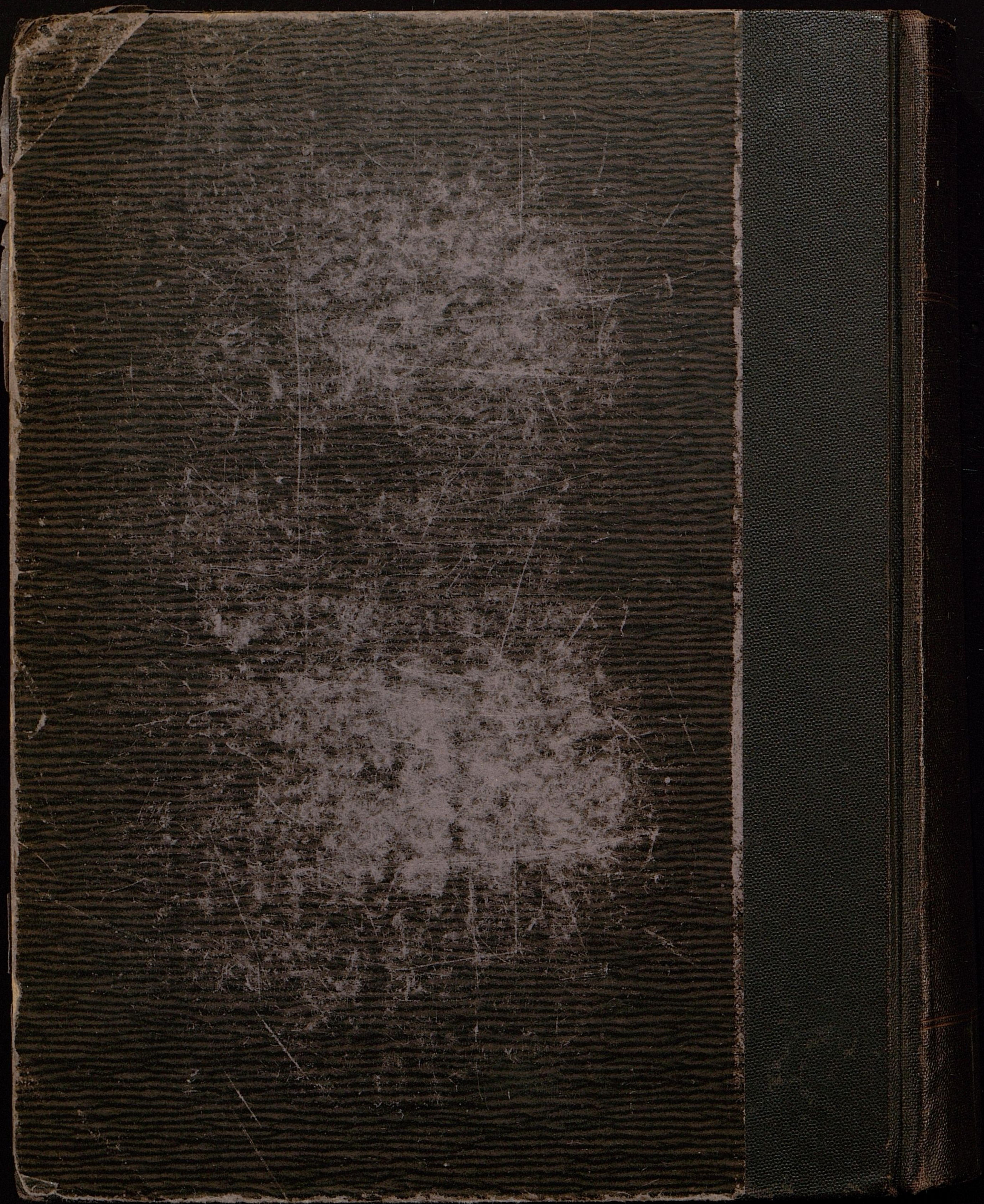
ULB Halle
002 673 304

3

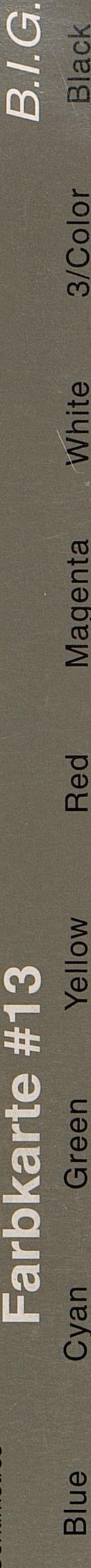

Vd 17

Farbkarte #13

B.I.G.

DISPUTATIO FEUDALIS
De
JNVESTITU.
RA ET EIUS RENO-
VATIONE.

Quam

DEO T E R O P T . M A X .
auxiliante

NOBILISSIMA ATQUE AMPLISSIMA
Facultate Juridicâ, in illustri ad Albim
Academâ consentiente,

SUB PRÆSIDIO

Clarissimi atque Excellentissimi Viri,

Dn. GOTTFRIDI Reutter Bit-
terf. Sax. U. J. D. Facultatis Juridicæ ibidem
Assessoris, Affinis & Fautoris sui omni obser-
vantia honorandi.

Publici exercitij gratiâ discutiendam
proponit

GOTTFRIDUS ERHARDI
Cosvvigâ-Anhaldinus.

Ad diem 18. Junij. hor. à 7. mat. 1619.

In Acroterio JCtorum.

Justin. Imp. in præf. N. 22.

*Non erubescimus, si quid melius etiam horum, quæ ipsi prius diximus, adinveniamus
hoc faccire, & competentem prioribus imponere correctionem, nec ab aliis
expectare corrigi legem.*

W I T E B E R G Æ

Ex Officina Typographicâ Johann. Matthæi. Anno 1619.

